

Prædiken til Kristi Himmelfart

Sidste år, på Kristi Himmelfarts dag, så jeg min kraftige nabo balancere på en stige. Eller rettere, jeg kunne ikke se stigen og troede derfor et kort øjeblik, at naboen var på vej til himmels. Jeg råbte, ”god himmelfart”, hvorefter hans kone, som stod nedenunder og holdt stigen, råbte: ”det er der sgu ingen fare for!”

Han er her endnu min nabo. Han vidner om, at Kristi Himmelfart er en utrolig historie. I den forstand ligger Kristi Himmelfart helt på linje med påsken. Påskens opstandelse er utrolig, ligesom Helligåndens komme i pinsen er utrolig.

Det særlige ved de utrolige historier fra biblen er,

at de hævdes at have fundet sted. Disciplene hævder, at Jesus virkelig er steget til himmels, selvom enhver der er ved sine fulde fem ved, at den slags ikke kan ske. Selvfølgelig vidste jeg godt, at min nabo ikke var på vej til himmels. Det er ikke muligt at stige til himmels, ligesom det ikke synes muligt at opstå fra de døde.

Derfor har de utrolige historier også fået deres egen genre. Vi kalder det forkyndelse. Forkyndelsen udmærker sig ved at forene myte og historie i én og samme fortælling. Dermed kommer vi aldrig rigtig til bunds i biblens historier. Vi får ikke svar på, hvem Jesus var, og hvad der i virkeligheden skete, dengang Jesus tog afsked med sine disciple.

Vi kunne selvfølgelig godt forsøgsvis prøve at fantasere os til historien om Jesus. Den trolige historie. Vi kunne forsøge at gøre historien begribelig. Vi ved jo, at Jesus levede for 2000 år tilbage, at han blev født et sted i Israel, at han blev voksen og gik omkring og fik sig en masse tilhængere. Vi ved også, at han blev henrettet, at han sagde de mest provokerende ting og gjorde opsigtsvækkende gerninger.

Men i forsøget på at gøre Jesu historie trolig, vil forstanden altid støde sig på det utrolige. Hvordan skal vi indfange alt det, som disciplene fortæller: at den døde og begravede Jesus pludselig stod op fra de døde, at han viste sig for disciplene for at tage afsked og stige til himmels.

Vi ved ikke, hvad der skete i virkeligheden. Måske dækker Kristi Himmelfart over, at Jesus døde. Måske er Kristi Himmelfart en fortælling om afskeden med Jesus, om hvordan han gik op i bjergene og forsvandt. Men en ting er sikkert, disciplene ønsker at fortælle os, at der skete noget utroligt, at de virkelig har oplevet noget ubegribeligt, dengang de tog afsked med Jesus.

Afskeden må have været så ekstraordinær, at disciplene tog myten i brug. Myten skulle beskrive det ubegribelige, som når biblen fortæller, hvordan Jesus gør alting nyt får lamme til at gå, får blinde til at se og døve til at høre. Det er i sådan biblen forkynder om Jesu liv. Det virker fremmed fordi vi er vant til at finde naturlige årsager og rationelle forklaringer. Men

nogen gange må vi sande, at der ikke findes naturlige forklaringer. Det bliver klart, når det handler om os selv. Hvordan skal vi forklare vores egen død, hvordan skal vi forklare vores tilintetgørelse, og hvordan skal vi forklare alt det, som opleves fuldkommen absurd og meningsløst.

Jo, nu skal I bare høre, siger forkyndelsen. Forkyndelsen tager over, hver gang vi bliver tavse, den øser af mytens sprog, den myte og den virkelighed som Jesus kalder for Guds rige.

Den nye virkelighed er så radikalt anderledes, at det føles som om alle bånd bliver løsnet, som en frigørelse fra alt det begribelige og det trolige. Gudsrigets virkelighed, det er det vi med et fattigt ord kalder for tilgivelse. Desværre er det, det

eneste ord vi har i vores rationelle sprog.

Disciplene var langt mere opfindsomme. De kaldte denne virkelighed for himmelfart, for opstandelse, for helbredelse og undere.

Himmelfart! Det er jo et genialt ord for tilgivelse.

Det er jo præcis, sådan det føles, når Guds utrolige historie bliver til i min historie. Når forkyndelsen udlægger mit liv og gør gudsriget til min virkelighed. Se, så er jeg klar til at gå på stiger, lidt ligesom min nabo, selvom der heller ikke er nogen fare for, at jeg stiger til himmels.

Men man har vel altid lov til at føle sig lidt lettere, når det nu engang er Kristi Himmelfart.

Amen